

AKOB

AKDENİZ OPERA VE BALE KULÜBÜ KÜLTÜR ~ SANAT DERGİSİ

VENEDİK'TE KÜLLERİNDEN
YÜKSELEN TARİHİ TİYATRO

LA FENICE

UMUT VEREN MERSİNLİ
GENÇ BİR BESTECİ ve
ORKESTRA ŞEFİ

**ALEKSANDRA
NADİN BOLŞEN**

BÜYÜK BALE ÜSTADİ

SERGE LIFAR

İLE BİR SÖYLEŞİ

**MERİÇ SÜMEN'LE
İKİ GÜN**

**EMİN FINDIKOĞLU
DÖRTLÜSÜ
CAZ KONSERİ**

**DÜNYA
SAHNELERİNDE
GENÇ MÜZİSYENLER
MERSİN KONSERİ
ÖNCESİNDE
KISA SÖYLEŞİLER**

AKOB MERSİN BAROK MÜZİK TOPLULUĞU 100.YIL KONSERİ

VENEDİK'TE KÜLLERİNDEN
YÜKSELEN TARİHİ TİYATRO
LA FENICE

Ömer Eğecioğlu
Santa Barbara, CA, ABD
omer@cs.ucsb.edu

18. yüzyılın bitiminde, bin yıllık Venedik Cumhuriyeti'nin son yıllarında inşa edilen La Fenice tiyatrosu İtalya'nın en büyük sanatsal kurumlarından biri kabul ediliyor. 227 yıllık bu hazine, Rossini, Bellini, Donizetti, Verdi gibi İtalyan ustalarının yanı sıra birçok diğer opera bestecisinin ünlü eserlerinin dünya prömiyerlerinin yapıldığı yer olarak müzik tarihinde önemli bir konuma sahip.

Adına yakışık alır bir şekilde iki büyük yangın atlatıp ikisinin sonucunda da baştan inşa edilen La Fenice, mimarisi, süslü dekorasyonları ve çok renkli tarihi ile ilgi çekiyor.

La Fenice, "Anka kuşu" anlamına geliyor, Türkçe'deki bir diğer isimle "Zümrüt-ü Anka" kuşu. Ölümü ve yeniden doğuşu - yani aslında ölümsüzlüğü - sembolize eden bu efsanevi kuş, dünyanın birçok farklı kültürünün masallarında, şiirlerinde, öykülerinde yer alıyor. Günümüzde de yeniden var oluş, diriliş anlamını taşımaya devam ediyor. Küllerinden yeniden doğarak tekrar varoluşun evrensel sembolü olan bu gizemli kuşun bazı dillerdeki adı Yunanca'da kırmızı-mor anlamındaki "phoenix"ten geliyor. Ateş, alev, yangın, kül gibi çağrışımları olan bu kelime İtalyanca'ya "Fenice" olarak girmiş.

YAPILIŞI VE AÇILIŞI

1774 yılında Venedik'in San Benedetto adlı en görkemli tiyatrosu yanınca, kentin kendilerine Nobile Società dei Palchettisti adını veren loca abonmanı zenginleri yeni bir tiyatro inşa etmeye karar verdiler. Günümüzdeki tiyatronun bulunduğu Campo San Fantin'deki arsayı 1790'da satın alıp buradaki birkaç evi yıktılar. Proje için açılan konkura 29 mimar katıldı. Kazanan genç Venedikli mimar Giannantonio Selva'nın projesinin yapımına 1791'de başlandı ve inşaat 1792'de, sadece 18 ay gibi kısa bir zaman içinde tamamlandı.

Loca sahipleri yangında kaybedilen San Benedetto'dan sonra rüyaları gerçekleştiği ve bu küllerden yeniden bir tiyatro doğduğu için yeni tiyatroya "Gran Teatro La Fenice" adını vermeyi uygun gördüler.

İç dekorasyonlar Francesco Fontanesio tarafından yapıldı. Görkemli foyer ve salon, boyalı paneller, altın yaldızlı süslemeler ve kabartma panolarla süslendi. Kristal avizeler ve aplikler hemen yakındaki Murano Adası'nda imal edildi.

174 altın yaldız süslü localı tiyatro 16 Mayıs 1792'de zamanın önemli bestecisi Giovanni Paisiello'nun açılış için özel olarak bestelediği *Il Giuochi di Agrigento* (Agrigento'nun Oyunları) adlı operayla hizmete girdi. Tiyatro çok kısa bir zaman içinde de Avrupa'nın en önde gelen operalarından biri konumuna geldi.

19. ve 20. yüzyıllarda birkaç kez tadilat geçiren La Fenice 1836 ve 1996 yıllarında yanarak yeniden inşa edildi. Günümüzdeki La Fenice, "Anka kuşu"nun ikinci dirilişine karşılık geliyor.

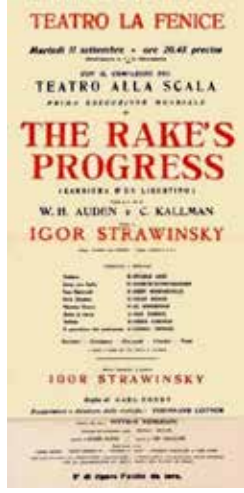
Teatro La Fenice'nin girişinde asılı olan amblem (Giambattista Meduna, 1837).

La Fenice'nin iç dekorasyonlarından detaylar. Üstte: tavanda Zeus'un güzellik, zerafet ve neşe tanrıçası üç kızını resmeden fresk. Altta: tavan kordonunu süsleyen çıplak Kharitlerden biri.

Verdi'nin unutulmaz operalarından *Ernani*, *Attila*, *Rigoletto*, *La traviata* ve *Simon Boccanegra*'nın dünya prömiyerleri La Fenice'de yapılmıştı: *Ernani* (9 Mart 1944), *Attila* (17 Mart 1846), *Rigoletto* (11 Mart 1851), *La traviata* (6 Mart 1853), *Simon Boccanegra* (12 Mart 1857).

İgor Stravinsky'nin operası *Rake's Progress*'in 11 Eylül 1951 tarihinde La Fenice'deki ilk gösteriminin duyurusu. Venedik'i çok seven Stravinsky'nin mezarı kentlin Cimitero di San Michele adlı ada mezarlığında bulunuyor.

LA FENICE PRÖMİYERLERİ

İlk gösterimi La Fenice'de yapılan operalar arasında dünya repertuarının en önemli eserlerinden çok sayıda örnek bulmak mümkün:

Gioachino Rossini	<i>Tancredi</i>	1813
Gioachino Rossini	<i>Sigismundo</i>	1815
Gioachino Rossini	<i>Semiramide</i>	1823
Giacomo Meyerbeer	<i>Il crociato in Egitto</i>	1824
Vincenzo Bellini	<i>I Capuleti e i Montecchi</i>	1830
Vincenzo Bellini	<i>Beatrice di Tenda</i>	1833
Gaetano Donizetti	<i>Belisario</i>	1836
Gaetano Donizetti	<i>Pia de' Tolomei</i>	1837
Gaetano Donizetti	<i>Maria de Rudenz</i>	1838
Giuseppe Verdi	<i>Ernani</i>	1844
Giuseppe Verdi	<i>Attila</i>	1846
Giuseppe Verdi	<i>Rigoletto</i>	1851
Giuseppe Verdi	<i>La traviata</i>	1853
Giuseppe Verdi	<i>Simon Boccanegra</i>	1857
İgor Stravinsky	<i>Rake's Progress</i>	1951
Benjamin Britten	<i>The Turn of the Screw</i>	1954

Bu prömiyerlerin arasında *La traviata*'nın öyküsü ilginç. Dünyanın en sevilen operalarından olan eserin 6 Mart 1853 tarihli La Fenice prömiyeri, yeterince hazırlık yapılamaması ve solistlerin yetersizliği nedeniyle büyük bir fiyaskoyla sonuçlanmıştı. Verdi'nin ertesi gün öğrencisi ve arkadaşı Emanuele Muzio'ya Venedik'ten yazdığı kısa, ve herhalde yazışmaları arasında en iyi bilinen mektubu şu şekildeydi:

"Dün gece *La traviata* bir fiyaskoydu. Hata bende mi yoksa söyleyenlerde mi? Bunu zaman gösterecek. En iyi dileklerimle, G. Verdi."

Zaman Verdi'yi haklı çıkardı. Bugün müzikseverler çok iyi biliyorlar ki 6 Mart 1853 akşamı hata söyleyenlerdeymiş.

1836 YANGINI

13 Aralık 1836'da çıkan ve üç gün söndürülemeyen bir yangın sonucu operanın ön cephesi ve Apollinee adı verilen yan salonu hariç bütün bina kül oldu. Yangının nedeni yeni monte edilmiş Avusturya malı bir ısıtıcı aygıtı. Bu tarihte La Fenice'de Donizetti'nin *Lucia di Lammermoor* operasının Venedik prömiyeri için provalar yapılmaktaydı.

Binanın mimarı Giannantonio Selva 1819'da ölmüştü. Bu nedenle Nobile Società dei Palchettisti mimar Giambattista Meduna ve mühendis kardeşi Tommaso'yu tiyatroyu yeniden inşa etmekle görevlendirdiler. Dekorasyonlar Tranquillo Orsi tarafından yapıldı. Meduna kardeşler taahhütlerini bir seneden daha az bir zamanda yerinde getirdiler. Tiyatro 26 Aralık 1837'de tekrar açıldı. Böylece "La Fenice" küllerinden çok kısa bir zamanda tekrar doğmuş oldu.

Yine Meduna kardeşler 1854'te tiyatronun bütün iç dekorasyonları yenilediler. La Fenice'nin 1854'teki bu hali ufak tefek değişikliklerle 1996'a kadar ayakta kaldı.

NAPOLYON VE İMPARATOR LOCASI

19. yüzyılda opera İtalya'nın toplumsal düzenini yansıtan, aristokrasinin zevklerini gösteren bir ayna gibiydi. Hatta bu dönemin İtalyan tarihini büyük ölçüde La Fenice'nin kraliyet locasının geçirdiği evrelerle izlemek mümkün.

La Fenice'nin günümüze kadar muhafaza edilmiş perdelerinden biri: Osmanlı'nın 1571 İnebahtı Deniz Savaşı (Battaglia di Lepanto) yenilgisini haber alan Venediklileri gösteren perde, Antonio Ermolao Paoletti tarafından 1878 yılında yapılmış.

13 Aralık 1836 tarihindeki La Fenice yangını (Litograf Giovanni Pividor, 1837, Venedik Correr Müzesi).

1836 yangınından sonra yeniden yapılan La Fenice'nin salonunu gösteren bir litograf (1837, Giovanni Pividor, Venedik Correr Müzesi).

1797'de Napolyon Bonapart Venedik'i işgal ederek bin yıllık Venedik Cumhuriyeti'nin sonunu getirmişti. Ardından Avusturya-Macar İmparatorluğu'na geçen şehir 1805'te tekrar Fransız idaresi altına girdi. Napolyon 1807'nin sonunda şahsen Venedik'i ziyaret ettiğinde mimar Giannantonio Selva, bu ziyaret münasebetiyle La Fenice'nin en arkasındaki orta bölüm localarında bir değişiklik yaptı. İkinci ve üçüncü katların ortasındaki altı locayı yıkarak Napolyon için bir "imparator locası" yarattı. Bu locanın süsleri dekoratör Giuseppe Borsato tarafından yapıldı.

Daha sonra 1815 Mayısında Venedik tekrar Avusturya'nın idaresine geçti. Birkaç ay içinde Napolyon'un Venedik'ten Paris'e götürdüğü dört bronz at şehre geri getirildi. Bunlar 4. Haçlı Seferi'nde yağmalanan İstanbul'dan Venedik'e ganimet olarak götürülen paha biçilmez heykellerdi. 1828'e yine Giuseppe Borsato tarafından yapılan dekorasyon yenilemesinde imparator locası bir kez daha elden geçti.

1836 yangınından sonra tiyatrunun imparator locası, tekrar Borsato tarafından, ihtişamını daha da arttıran süslemelerle yapıldı. Bu arada 1843'de La Fenice'nin gaz yağı lambaları sökülerek salon hava gazı lambaları ile donatıldı.

1848'de şehir Avusturya'nın elinden çıktı ve Venedik'te San Marco Cumhuriyeti ilan edildi. Kısa bir süre ayakta kalan Cumhuriyet süresince La Fenice'de sadece Avusturya'ya karşı direnişi desteklemek için parasal kaynaklar yaratma amaçlı konserler düzenlendi. Bu zamanda imparator locası tekrar orijinal plandaki gibi altı küçük locaya dönüştürülerek "cumhuriyetçi" yeni tiyatroya uyar hale getirildi.

1849'un sonunda Venedik'i tekrar kontrolü altına alan Avusturya, La Fenice'nin imparator locasının eski halindeki gibi yapılmasını istedi. Locanın yeni şekliyle daha da zengin süslemelerle inşa edilmesi işi yeniden, o zamanlar artık 70 yaşlarında olan Borsato'ya verildi. İmparator locası tekrar yapıldı ve yeni haliyle 1850'de açıldı.

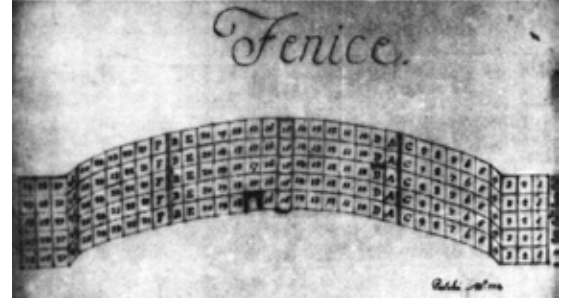
1851'de Venedik Avusturya yönetimi altındaydı. O sene La Fenice'de dünya prömiyeri 11 Mart 1851'de yapılan *Rigoletto*'nun izleyiciler önüne çıkması hiç de kolay olmadı. Victor Hugo'nun *Kral Eğleniyor* (Le roi s'amuse) oyununu kaynak olarak kullanan librettoyu Verdi için şair Francesco Maria Piave yazmıştı. Operaya ilk verilen isim *Rigoletto* değil *Lanet* (La maledizione) idi. *La maledizione* sansüre takıldı. Operayı yasaklayan Avusturyalı kent yöneticileri La Fenice idaresine şöyle yazıyordu:

"Şair Piave ve ünlü maestro Verdi'nin yeteneklerini sergilemek için kendilerine daha değerli bir araç seçmediklerinden esef duymaktayız. La Fenice'de gösterilmek üzere bizim değerlendirmemize sunulan *La maledizione* adlı libretto'yu iğrenç, ahlaksız, müstehcen ve bayağı buluyoruz... Performansı kesinlikle yasaklanmıştır."

Bir zaman sonra karakterlerin ve yerlerin isimleri değiştirilerek sansürle bir uzlaşmaya varıldı. Yine de İtalya'daki diğer tiyatrolarda yerel sansürlere takılmamak için bugün *Rigoletto* olarak bildiğimiz opera *Viscardello*, *Clara di Perth* ve *Lionello* gibi isimler altında oynandı.

Şehir 1866 yılına kadar Avusturya işgali altında kaldı. Bu seneler arası Venedikliler La Fenice'yi uzun süre kapalı tuttular.

Venedik'in 1866'da İtalya'ya katılmasından sonraki ilk sezon, Verdi'nin *Maskeli Balo* ve Bellini'nin *Norma* operaları ile açıldı. Kral Victor Emanuel II, La Fenice'de Venedik'in İtalya'ya ilhakı kutlamalarına şahsen katıldı. Bu zaman imparator locası eskisi gibi altı normal locaya döndürülmedi, sadece adı "kraliyet locası" olarak değişti.

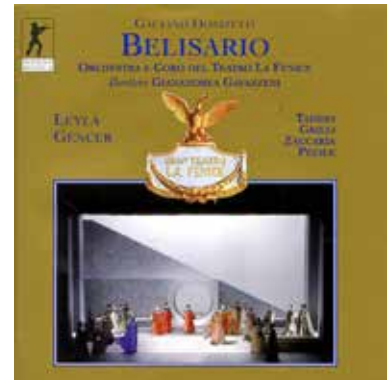
La Fenice'nin orijinal loca düzeninin 1795 yılındaki planı. Planlarda kraliyet locası olmadığı görünüyor (Venedik Correr Müzesi, Ms. 970/25).

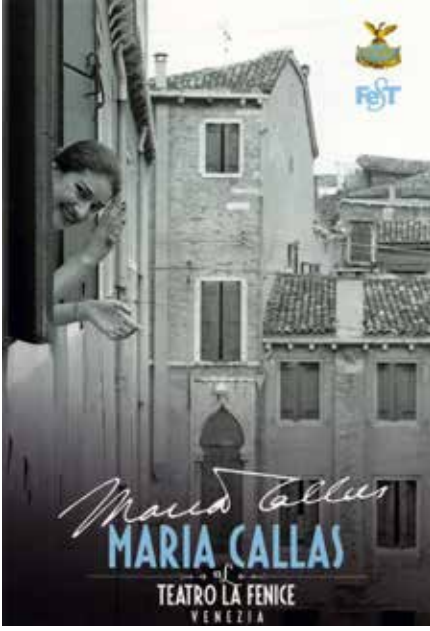
Solda: 1836 yangınında tahrip olan La Fenice, Giambattista ve Tommaso Meduna kardeşler tarafından kısa zamanda yeniden inşa edilerek 1837'de açıldı. Bu zamanda tekrar yapılan süslü kraliyet locası ise 1996 yangınında yok oldu. Sağda, Kraliyet locasının 1905'te parterden bakıldığı zamanki görünümü (Venedik Correr Müzesi).-

Ana parterden dört katlı locaların ve ortada kraliyet locasının günümüzdeki görünümü. Temmuz 2018.

Soprano Leyla Gencer'in 1968-69 sezonunda La Fenice'de seslendirdiği Donizetti'nin *Belisario* operasının kaydı

Maria Callas'ın La Fenice ile çok özel bir ilişkisi vardı. Soprano kartpostalda 1950'lerin sonunda La Fenice'nin bir penceresinden bakarken.

Cumhuriyet gazetesinin 31 Ocak 1996 Çarşamba tarihli sayısının 14. sayfasında "Venedik'in tarihi opera binası yandı" başlığıyla çıkan haberin görseli.

20. YÜZYIL BAŞINDA

1. Dünya Savaşı nedeniyle 1915-1920 yılları arasında La Fenice kapalıydı. Daha sonra 1935'te La Fenice'nin sahibi olan loca abonmanı zenginler, hisselerini ve dolayısıyla tiyatroyu Venedik Belediyesi'ne devrettiler.

1937-38 yıllarında binanın bir bölümü Eugenio Miozzi adlı bir mühendis tarafından kısmi bir tadilatın geçirildi. La Fenice 1938 sezonunda Verdi'nin *Don Carlo* operasıyla açıldı.

Tiyatro 2. Dünya Savaşı sürecinde ise her sezon açık kaldı.

LEYLA GENCER

Donizetti'nin dünya prömiyeri 1836'da La Fenice'de yapılmış operası *Belisario*'da Antonina rolünde çok sevilen Leyla Gencer, La Fenice'nin 1968-69 sezonunda bu operada aynı rolle yer almıştı. Gencer'le beraber baş rollerde Yunan bas Nichola Zachariou (Giustiniano) ve

İtalyan bariton Giuseppe Taddei (Belisario) olan operanın Mondo Musica markası altında yayınlanan bir canlı kaydı da bulunuyor. Kendi sözlerine göre La Fenice, Leyla Gencer'in Milano'nun La Scala'sından sonra en sevdiği tiyatroydu.

Ünlü Maria Callas da 1948'den başlayarak La Fenice'de *Tristan ve Isolde*, *Turandot*, *Die Walküre*, *I Puritani* gibi çok sayıda operada rol aldı. Venedik ve La Fenice'nin Maria Callas'ın hem operatik hem de kişisel hayatında çok önemli bir yeri olduğu biliniyor.

1996 YANGINI

29 Ocak 1996'da, La Fenice'de tiyatronun kendi trajedisi oynandı. Ertesi gün şoka girmiş bir dünya haberlerde La Fenice'nin tekrar yanıp kül olduğunu öğreniyordu. Beş aydır tamirde olan tiyatrodaki tadilatların tamamlanıp sahnenin tekrar açılışına sadece bir ay kalmıştı.

Kötü bir şans eseri tiyatronun yakınındaki iki kanal 1950'lerden beri ilk defa olarak tarama ve restorasyon çalışmaları için boşaltılmış durumdaydı. Venedik İtfaiyesi, şehrin sokaklarının darlığından ve bu kanalların kuru olmasından dolayı çok zorlandılar. Hem bölgeye erişim engelleniyordu, hem de kullanabilecekleri su kaynakları yetersizdi.

Yangından iki gün sonra, 31 Ocak 1996 Çarşamba tarihli Cumhuriyet gazetesindeki Kültür Servisi kaynaklı haberde La Fenice'nin tarihi ve talihsiz yangın üzerine şu satırları okuyoruz:

"Tarihi Venedik Opera Binası 'La Fenice', Pazartesi gecesi çıkan yangında kül oldu. Gece saat 21.00 sularında başlayan yangın itfaiye ekiplerinin iki saat süren yangın söndürme çalışmalarına rağmen önemli ölçüde hasara uğradı. Bina, bakıma alınmak üzere kapatıldı. Henüz nedeni belirlenemeyen yangında can kaybı olmadığı ancak yetkililerin elektrik kaçağı ya da sabotaj olasılığı üzerinde durdukları belirtildi.

Binaya helikopterle su bombası atan itfaiye görevlileri, çatısından başlayarak yanmaya başlayan tarihi binanın 1 saat 20 dakika içinde kül oluşuna seyirci kalarak, hızla ilerleyen yangına müdahale edemezken, çevrede oturan vatandaşlar 50 metre yüksekliğe ulaşan alevler içerisindeki binayı izlemek için caddeleri doldurdular. Yangının çevredeki binalara da zarar verdiği bildirildi. Ellerindeki patlayıcı malzemelerle binanın giriş kapılarını açmayı deneyen itfaiye görevlileri sıcaklığın öldürücü ısıyı yüzünden başarılı olamadılar. Yangına müdahale edilememesinin en önemli nedeni olarak Venedik'in su kanallarındaki rezervin, şu günlerde etkili olan med-cezir yüzünden azalması gösteriliyor.

1500 seyirci kapasitesine sahip olan La Fenice, 1774'te yine bir yangın sonucu tamamen kül olan San Benedetto Tiyatrosu'nun bulunduğu yere inşa edilmişti. Bina, 1773'teki ilk yangından sonra 1836'da az bir hasarla bir yangın daha atlatmış ve kısa zamanda eski haline döndürülmüştü. Pazartesi gecesi bir kaç saat içinde kül olan La Fenice, 7 ay süren restorasyonundan daha yeni çıkmıştı."

La Fenice yangınına Roma'da bulunduğu sırada öğrenen ünlü tenor Luciano Pavarotti duygularını "O, yaşayan, insan gibi nefes alan bir mücevherdi. İtalya'nın hatta dünyanın en iyi akustiğine sahip binasıydı. Böyle bir kayıptan sonra bugün bütün opera dünyası bir yetim gibi hissediyor... La Fenice'siz bir Venedik ruhsuz bir bedenden başka birşey değil. Umarım bu geçici bir kayıp olur ve La Fenice bir gün tüm görkemiyle yeniden doğar," sözleriyle dile getirdi. La

29 Ocak 1996 gecesi La Fenice yanarken. Yangından sonra tiyatro binasının iinin ve dıŐının görünümü.

La Fenice'nin Sala Apollinee adı verilen beş salonundan 300 kiŐilik Sala Grande, konferanslar ve oda müziği konserleri için kullanılıyor. Temmuz 2018.

La Fenice, localar

Scala'nın müzik yönetmeni Riccardo Muti, La Fenice yangını zerine "Birden, lmsz olduğunu düŐündüĐünüz birŐeyi kaybetmek gibi" sözlerini kullandı.

1836'daki yangının aksine bu yangından sonra "Anka kuşu"nun yeniden hayata gelmesi çok zaman aldı. nce restorasyonun 1792 veya 1836 planlarından hangisine uygun olması gerektiğiyle ilgili anlaŐmazlıklar yaŐandı. Uzmanların oğu Selva'nın 1792 planını tercih ediyorlardı ama elde olan planlar 1836'ya aitti. La Fenice'nin ne olursa olsun baştan sona inŐasına karar verildi. 30 Ocak 1996 sabahı kömürleŐmiŐ molozların ortasında konuŐan Venedik Belediye BaŐkanı Massimo Cacciari, 1902 yılında ken St. Mark Meydanı'ndaki an kulesinin yeniden yapımı için kullanılan tarihi sözlerle, La Fenice'nin "aynı Şekilde, aynı yerde" (com'era, dov'era) inşa edileceğine söz verdi.

Neyle ki Verdi ve diğer bestecilerin binada saklanan orijinal librettoları ve mektupları, bir zaman önce bir başka kuruma taŐınmıŐ oldukları için yanmaktan kurtuldular.

İlk tahmine göre iki sene içinde, yani 1998'de açılması planlanan operanın inŐası 2003 yılına kadar sürdü. "Anka kuşu" küllerinden nihayet 2003 yılında ykselebildi. La Fenice 14 Aralık 2003'te Riccardo Muti'nin ŐefliĐinde bir gala konseriyle, yeni opera sezonu ise 12 Kasım 2004'te, 1853'te dünya prömiyeri de burada yapılmış olan *La traviata* ile açıldı.

19. yüzyıldaki i görünümüne tekrar kavuŐan yeni tiyatro için kullanılan plan mimar Aldo Rossi'ye aitti. İ dekorasyonlar için orijinal 19. yüzyıl malzemeleri kullanıldı. Salonun tavanındaki avize, 1854'de Meduna kardeŐlerin Liverpool'a sipariŐ ettikleri bronz yaldızlı kristal avize örnek olarak yenilendi. Localardaki aplikler, yangından kurtulan tek bir örnek kullanılarak itinayla tekrar yapıldı. Toplam harcanan miktar 90 milyon dolar kadardı. Bunun %15'i sigortadan, %5'i baĐıŐlardan ve geri kalan kısmı ise devlet hazinesinden sağlandı.

Yangının sebebi olarak ilk ileri sürülen neden elektrik sisteminin kısa devre yaptığıydı. Bir süre sonra gerçek ortaya çıktı ve yangın nedeninin sabotaj olduğu tespit edildi. Bu tespite göre La Fenice'nin tadilatında çalıŐan iki taŐeron elektrikinin iŐlerinde geride kaldıkları ve zamanında bitiremeyecekleri için para cezası ödemeleri söz konusuydu. Bunu saklamak için aŐŐap binaya benzin döküp ateŐe verdiler. Kimsenin bulamayacağı sanıyorlardı. Enrico Carella ve Massimiliano Marchetti adlı bu iki kundakçı 1999'da suçlu bulunarak altı ve yedi yıl hapis cezasına çarptırıldılar.

YENİ LA FENICE

Birçok İtalyan opera salonu gibi at nalı Őeklindeki salonun, eski halı kaplama yerine aŐŐap yapılan zemin sayesinde akustik özellikleri eskisinden daha iyi duruma geldi. 160 koltuk daha eklenerek parterdeki koltuk sayısı 1000'e çıkarıldı. Modern sahne aletleri ve iki yeni prova salonu da eklendi, böylece Apollo'ya adanmıŐ anlamına gelen Sala Apollinee adlı salonların sayısı beŐe ıktı. Bunların en büyüğü olan 300 kiŐilik Sala Grande balolar, oda müziği konserleri ve konferanslar için kullanılıyor.

Sala Rossi adı verilen 190 kiŐilik yeni salon da seyircilerinin kanaldan gondola ile gelip kullanılabilecekleri ek bir giriş kapısıyla dıŐarıya bağlandı. Kanala açılan bu yeni giriŐe Maria Callas'ın adı verildi.

La Fenice'nin Campo San Fantin'e bakan stnlu dıŐ cephesi, iki yangından da çok az tahribatla kurtuldu. Dolayısıyla bgnk görünümü dıŐ dekorasyonlar hariç 1792 tarihli orijinal bina ile aynı.

Aradan geçen yüzyıllar ne La Fenice'nin ne de Venedik Őehrinin albenisini bozdu. Günümüzde La Fenice 98 üyeli orkestrası ve 66 kiŐilik opera korosuyla Venedik'te müziğin göz bebeği olarak yaŐamına devam ediyor.